

MEDDELELSE FRA VEIDIREKTØREN

NR. 6

Norges tekniske høgskoles telehivingsforsøk og deres økonomiske resultater. — Forpleining m. v. av arbeiderne. — Veivisernes plasering. — Registrerte motorkjøretøy i Norge pr. 31. desember 1940. — Gassgeneratorbiler i Nordland. — Bilenes bremser og kravene til disse. — Rechtsavgjørelser. — Mindre meddelelser. — Litteratur. — Rettelse.

Juni 1941

NORGES TEKNISKE HØGSKOLES TELEHIVINGSFORSØK OG DERES ØKONOMISKE RESULTATER

Av Kolbjørn Heje.

I min redegjørelse om telehiving, dens grunnårsaker og botemidler som finnes inntatt i Medd. fra Veidir. nr. 6—7, 1932 (Særtrykk nr. 243), har jeg anbefalt at det måtte settes i gang forsøk med forskjellige utskiftingsmetoder og materialer, i tilfelle også med en kombinasjon av materialene, for å få oversikt over deres isolerende egenskaper og finne den heldigste anordning for utskiftingen. Ganske særlig ble det pekt på at det kunne tenkes at *trekull* enten alene eller i kombinasjon med andre materialer ville kunne gi en gunstig løsning. Forutsetningen var da herunder at trekullene kunne framstilles ved anleggene av skogsavfall, så de ville kunne falle tilstrekkelig billig.

Da det var på det rene at de forsøk det her var tale om, måtte legges på vitenskapelig basis, omfatte temmelig vidtgående undersøkelser både i laboratorium og ellers og kreve ikke små beløp som Høgskolen ikke hadde midler til å bestride, søkte jeg i 1932 samarbeid med bl. a. professor Watzinger, og i fellesskap (og sammen med professor Thorolf Vogt) sendtes høsten 1932 et andragende til Norges statsbaner og Statens veivesen om et bidrag på kr. 5000,00 (fordelt med halvparten på hver etat) for å sette nærmere skisserte undersøkelser i gang. Dette bidrag ble bevilget og er senere øket med ytterligere kr. 5000,00 for å bringe provene til en avslutning.

Etter hvert som undersøkelsene skred fram, er det sendt rapporter til de to etater over prøvenes resultater for de forskjellige materialer, og etter at laboratorieundersøkelsene var avsluttet, er det gitt en samlet framstilling av resultatene gjennom en redegjørelse av A. Watzinger, E. Kindem og B. Michelsen, inntatt i Medd. fra Veidir. nr. 6 — 1938 og betitlet: *Undersøkelser av masseutskiftningsmaterialer for vei og jernbanebygging* (Særtrykk nr. 473). Denne inneholder også en bedømmelse av forsoksresultatene, bl. a. ved en teoretisk behandling av frostens forplanting gjennom materiallag.

Senere har undersøkelsene fortsatt med målinger og observasjoner ved utlagte prøvingsfelter på Høgskolens grunn for å vinne oversikt over fuktighetsforhold i utskiftinger med forskjellige materialer og over teledybder og temperaturforhold i utskiftingslagene ved de på stedet registrerte temperaturforhold

(termograf). Resultatene herav er sammenstilt og behandlet av professor Watzinger i en annen og tredje del av foran nevnte „Undersøkelser av masseutskiftningsmaterialer for vei- og jernbanebygging“, og disse arbeider offentliggjøres i nr. 7, 8 og 9, 1941 av Medd. fra Veidir. Som det vil sees, er her også utledet en praktisk form for beregning av *teledybden* og *utskiftingens tykkelse* på grunnlag av den opptredende *frostmengde* (temperatur gange tid) ved bestemte utskiftningsmaterialer eller deres kombinasjon. Denne metode er videre anvendt ved beregning og oppstilling av diagrammer (kurver) for utskiftingsdybder ved en rekke materialer og deres kombinasjon ved stigende frostmengder opp til 40 000 h °C. Den største frostmengde som hittil er registrert ved Norges meteorologiske institutt i vårt land ved termograf, er så vidt vites 35 400 h °C. (Rena 1939—40).

Da de nevnte beregningsmetoder viser seg å gi resultater som under hensyn til forholdene stemmer godt med de ved Høgskolen målte teledybder, må en anta at de er fullt brukbare for praktiske formål og derigjennom også for en økonomisk vurdering av de forskjellige utskiftningsmetoder (med forskjellige materialer) i forhold til hverandre. I det følgende skal derfor gjøres et forsøk med en slik økonomisk vurdering.

En må imidlertid være oppmerksom på at da arbeidspriser og materialpriser er avhengig av prisnivå og lokale forhold og kan veksle betydelig, og da frostmengden også varierer etter stedets beliggenhet, må en ikke vente å komme til resultater som har *almengydighet*. Resultatene må forutsettes å kunne bli forskjellige etter tid og sted, og det blir derfor nødvendig når de anvendte priser ikke passer under vedkommende lokale forhold, eller en står overfor klima med helt andre frostmengder enn forutsatt ved beregningen, å innføre korreksjoner. Da arbeidspriser og materialpriser (særlig i dette tilfelle) er sterkt avhengig av hverandre og således i alminnelighet har nokså noe sammenheng, skulle en dog ved en beregning på grunnlag av en forutsatt bestemt frostmengde kunne vente å få en noenlunde orienterende oversikt over metodenes *innbyrdes forhold* i økonomisk henseende. Det må dog også her

gjøres visse forbehold overfor de beregnede forholds-tall av samme grunner som nevnt foran.

Går en ut fra at utskiftingen skjer samtidig med anleggsarbeidet, skulle det antagelig gå an å regne med følgende gjennomsnittspriser (materialpriser):

Utskiftungsstein innb. kulting ...	kr. 5,00	pr. m ³
Utskiftungsgrus	4,00	" "
Trekull	15,00	" "
Kullstubb (slagg)	9,00	" "
Myr	4,00	" "

Gravingsprisene vil finnes i de etterfølgende tabeller.

Da forholdene stiller seg forskjellig, er det hensiktmessig å behandle jernbaneprofiler og vei- (gate-) profiler hver for seg.

1. *Jernbaneprofiler.* Det gåes her ut fra et enkelt-sporet jernbaneprofil av kl. I med pukkbballast (50 cm tykt) og med en bredde av utskiftingstrauet av 4,20 m. Den frostmengde som er lagt til grunn, er 35 400 h °C (Rena 1939—40), jfr. foran. Av denne bindes 1560 h °C av ballasten (pukk). I tilfelle av grusballast vil denne oppta 1750 h °C, altså litt mer, men da forskjellen er ubetydelig, vil beregningen også uten større feil kunne gjelde det sist nevnte ballastmateriale. Beregningen er vist i tabell 1.

Etter denne beregning viser det seg at myrunderlag ved utskifting er særlig gunstig, og at med de foran anførte priser er en utskifting med trekull over myr ved den forutsatte frostmengde ganske vesentlig billigere enn de andre utskiftingsmetoder (se også forholdstallene). Ser en bort fra kullstubb som ved alminnelige anleggsarbeider er vanskelige til-gjengelig, blir grus-myrs utskifting det nest gunstigste.

For at trekull-myrs utskifting skulle stille seg likt med grus-myrs, måtte trekullene, under forutsetning av de samme priser ellers, betales med ca. 25,00 kr./m³. Når trekullene framstilles ved anlegget av avfallsved (f. eks. ved et flyttbart mile-aggregat, kanskje utformet som et vognaggregat), er sannsynligvis allerede den foran i beregningene brukte pris (kr. 15,00 pr. m³) for høy. Etter *Ruden*: Norsk Brensel, Landbruksdepartementets småskrifter nr. 39 — 1935 er verdien av 1 m³ trekull, framkjørt, satt til kr. 9,30.

Ved en beregning med en frostmengde = 25 000 h °C blir forholdstallet for grus-myrs og stein-myrs utskifting praktisk talt uforandret, m. a. o. trekull-myrs utskiftingen bevarer sin overlegenhet i økonomisk henseende også ved mildere klima. Når en kommer ned til en frostmengde ≈ 19 000 h °C er for øvrig et myrlag på 25 cm *alene* tilstrekkelig og krever ingen kombinasjon med annet materiale. Ved ennå mindre frostmengder kan myrtykkelsen minskes.

Det kan naturligvis også på grunnlag av beregnede utskiftingsdybder og bestemte enhetspriser stilles opp kurver for utskiftingens kostnad ved forskjellige frostmengder og de forskjellige utskiftingsmetoder, hvoretter valget kan skje, og hvorfra overslagspriser kan hentes.

Utskiftungs-materiale	Graving i trau						Fyllingsmateriale						Stein m ³ /m	Tyk- keise cm	Kullstubb m ³ /m	For- holds- tall
	Dybde cm	m ³ /m	Pris kr./m ³	Kostnad kr./m ³	Myr	Trekull	Trekull m ³ /m	Grus	Grus m ³ /m	Tyk- keise cm	Tyk- keise cm	Stein m ³ /m				
Trekull over myr .	36	1,51	3,50	5,28	25	1,11 ¹	4,44	11	0,41	6,15	43	1,81	7,24	44	1,63	8,15
Kullstubb over myr	50	2,10	3,00	6,30	25	1,18 ¹	4,72	25	1,05	4,20	25	1,27 ¹	5,08	25	0,93 ²	13,95
Grus over myr ...	68	2,86	3,00	8,58	25	1,05	4,20	25	0,28 ¹	1,12	55	2,04	30,60	99	4,28	17,12
Stein over myr ...	69	2,90	3,00	8,70	25	1,27 ¹	5,08	25	0,93 ²	13,95	99	4,28	17,12	89	3,74	33,06
Trekull ...	55	2,31	3,00	6,93	25	1,30 ¹	5,08	25	0,93 ²	13,95	166	6,97	27,88	103	3,81	19,05
Grus over trekull .	124	5,20	2,50	13,00	124	5,20	2,50	124	5,20	2,50	124	5,20	2,50	124	0,64 ¹	13,45
Kullstubb (slagg)	89	3,74	3,00	11,22	89	3,74	2,50	89	3,74	2,50	89	3,74	2,50	89	3,74	13,95
Grus ...	166	6,97	2,50	17,43	166	6,97	2,50	166	6,97	2,50	166	6,97	2,50	166	0,64 ¹	13,45
Stein over trekull .	128	5,38	2,50	13,45	128	5,38	2,50	128	5,38	2,50	128	5,38	2,50	128	0,64 ¹	13,45

Tabel 1.

¹ med 25 cm myrdekket, torvdekke eller mosedekke på sidene. ² Kull-laget 3,7 m breddt.

Ved driftsbanene må en nok i mange tilfelle regne høyere priser enn foran forutsatt, men stort sett skulle en kunne anta at det relative forhold mellom utskiftingsmetodene ikke blir vesentlig forandret fra det som foran er beregnet. Kullstubb med myrunderlag vil nok her i mange tilfelle rykke opp som en meget gunstig form for utskifting.

2. *Vei- og gateprofiler.* Ved disse profiler er det naturlig å gå ut fra kvadratmeteren av utskiftingen som enhet i stedet for strekkmeteren, da vei- og gatebredder er sterkt varierende.

Som det vil sees av tabell 16 i prof. Watzingers framstilling, er den frostmengde som bindes av de forskjellige slag av vei- og gatedekker meget forskjellig og gjennomgående ubetydelig i forhold til den hele frostmengden — fra 55 (10 cm tykt betongdekke) opp til 1037 h °C (steinbrulegging med 30 cm fundament av grus og stein). Den bestemmes av uttrykket $q_0/\lambda_0 \cdot \delta_0^2/2$, hvor q_0 er dekkets kuldemagasinering, λ_0 varmeleddningstallet og δ_0 tykkelsen av dekket. Det kunne synes nærliggende å se bort fra denne lille frostmengden, men da faktorene q_0 , λ_0 og δ_0 går igjen flere steder i formelen

$$\delta = -\lambda \sum \frac{\delta_0}{\lambda_0} + \sqrt{\lambda^2 \left(\sum \frac{\delta_0}{\lambda_0} \right)^2 + 2 \frac{\lambda}{q} \left[F - \sum \left(\frac{q_0}{\lambda_0} \cdot \frac{\delta_0^2}{2} \right) \right]}^1$$

og derfor over innflytelse på formen av kurven for utskiftingsdybden, viser det seg nødvendig å ta hensyn til den. Om en således vil ta et utskiftingsmateriale som grus som eksempel, viser det seg at utskiftingsdybden varierer fra 139 til 184 cm ved de forskjellige former av dekket, altså med en skilnad av opp til 45 cm ved samme frostmengde. Se tabell 2 til 6.

For de faste dekkers vedkommende (*asphalt, betong, steinbrulegging og trebrulegging*) er det gått ut fra at myr ikke kan brukes p. g. a. dens sammentrykkbarhet. Det er derfor her regnet med trekull som bunnlag. Derimot må det antas at myr skulle være anvendelig ved grusdekket på lignende måte som ved jernbaneprofiler.

I byer og på steder hvor det forekommer store mengder av *koksaske (steinkullslaske)*, kan det under visse forhold nok bli tale om å bruke disse stoffer, hvorfor de også er tatt med i beregningene.

Som frostmengde er ved vei- og gateprofilene regnet med 25 000 h °C, hva antagelig passer bedre som gjennomsnitt for de forhold det her gjelder, og det også av den grunn at det i dette tilfelle ikke i samme grad er nødvendig å skaffe en linje som er helt fri for telehiving, slik som ved jernbanene. Men naturligvis bør det ved sterkere avvikende frostmengder gjøres særskilte beregninger.

På grunn av dekkenes forskjellige innflytelse er beregningene i det følgende utført for hvert enkelt slags dekke.

¹ Se nærmere angående denne formelen i en senere artikkel av professor Watzinger.

Tabell 2.
Frostmengde 25 000 h °C. Grus 12 cm. Stein (fundament) 18 cm. $\Sigma \left(q_0 \cdot \frac{\delta_0^2}{2} \right) = 520 \text{ h } °\text{C}$.

Utskiftingsmateriale	Graving i trau				Tyllingsmateriale				Grus eller stein				Forholds-tall	
	Dybde cm	m³/m³	Pris kr./m³	Kostnad kr./m²	Myr	Trekull	Tykkelese cm	kr./m²	Trekull	Grus	Tykkelese cm	kr./m²	Sum kr./m²	
Trekull over myr	36	0,36	3,50	1,26	25	0,25	1,00	11	0,11	1,65	41	0,41	3,90	1,00
Grus over myr	66	0,66	3,00	1,98	25	0,25	1,00	51	0,51	7,65	37	0,37	4,62	1,18
Stein over myr	62	0,62	3,00	1,86	25	0,25	1,00	25	0,25	3,75	85	0,85	4,71	1,20
Trekull	51	0,51	3,00	1,53							155	1,55	9,18	2,35
Grus over trekull	110	1,10	2,50	2,75							25	0,25	9,90	2,53
Grus	155	1,55	2,50	3,88							25	0,25	10,08	2,55
Stein over trekull	112	1,12	2,50	2,80							87	0,87	10,90	2,79

a) Grusdekket.

¹ Hertil kommer graving for dekke med fundament som imidlertid føres på dekkets konto.

b) Betongdekke.

T a b e l l 3.

$$\text{Frostmengde } 25\,000 \text{ h } {}^{\circ}\text{C. Betong 10 cm. } \Sigma \left(\frac{q_0}{\lambda_0} \cdot \frac{\delta_0^2}{2} \right) = 55 \text{ h } {}^{\circ}\text{C.}$$

Utskiftings-materiale	Graving i trau				Ifyllingsmateriale								Sum kr./m ²	For-holds-tall	
	Dybde i cm	m ³ /m ²	Pris kr./m ³	Kostnad kr./m ²	Trekull			Koksaske			Grus eller stein				
					Tykkelse cm	m ³ /m ²	kr./m ²	Tykkelse cm	m ³ /m ²	kr./m ²	Tykhelse cm	m ³ /m ²	kr./m ²		
Koksaske	106	1,06	2,50	2,65				106	1,06	3,18				5,83	1,00
Koksaske over trekull	97	0,97	2,50	2,43	25	0,25	5,00	72	0,72	2,16				9,59	1,64
Trekull	58	0,58	3,00	1,74	58	0,58	11,60							13,34	2,29
Grus	184	1,84	2,50	4,60							184	1,84	9,20	13,80	2,37
Grus over trekull	141	1,41	2,50	3,53	25	0,25	5,00				116	1,16	5,80	14,33	2,46
Stein over trekull	136	1,36	2,50	3,40	25	0,25	5,00				111	1,11	6,66	15,06	2,58
Stein	196	1,96	2,50	4,90							196	1,96	11,76	16,66	2,85

c) Asfaltdekke.

T a b e l l 4.

$$\text{Frostmengde } 25\,000 \text{ h } {}^{\circ}\text{C. Asfalt 5 cm. Stein (fundament) 25 cm. } \Sigma \left(\frac{q_0}{\lambda_0} \cdot \frac{\delta_0^2}{2} \right) = 250 \text{ h } {}^{\circ}\text{C.}$$

Utskiftings-materiale	Graving i trau				Ifyllingsmateriale								Sum kr./m ²	For-holds-tall	
	Dybde i cm	m ³ /m ²	Pris kr./m ³	Kostnad kr./m ²	Trekull			Koksaske			Grus eller stein				
					Tykkelse cm	m ³ /m ²	kr./m ²	Tykkelse cm	m ³ /m ²	kr./m ²	Tykhelse cm	m ³ /m ²	kr./m ²		
Koksaske	84	0,84	3,00	2,52				84	0,84	2,52				5,04	1,00
Koksaske over trekull	78	0,78	3,00	2,34	25	0,25	5,00	53	0,53	1,59				8,93	1,77
Grus	153	1,53	2,50	3,83							153	1,53	7,65	11,48	2,28
Trekull	51	0,51	3,00	1,53	51	0,51	10,20							11,73	2,33
Grus over trekull	115	1,15	2,50	2,88	25	0,25	5,00				90	0,90	4,50	12,35	2,46
Stein over trekull	117	1,17	2,50	2,93	25	0,25	5,00				92	0,92	5,52	13,45	2,67
Stein	173	1,73	2,50	4,33							173	1,73	10,38	14,71	2,92

d) Trebrulegging.

T a b e l l 5.

Frostmengde 25 000 h ° C. Tredekke 10 cm. Betong (fundament) 15 cm. $\Sigma \left(\frac{q_0}{\gamma_0} \cdot \frac{\delta_0^2}{2} \right) = 850$ h ° C.

Utskiftings-materiale	Graving i trau				Ifyllingsmateriale								Sum kr./m²	For-holds-tall	
	Dybde i cm	m³/m²	Pris kr./m³	Kostnad kr./m²	Trekkull			Koksaske			Grus eller stein				
					Tykkelse cm	m³/m²	kr./m²	Tykkelse cm	m³/m²	kr./m²	Tykkelse cm	m³/m²	kr./m²		
Koksaske	89	0,89	3,00	2,67				89	0,89	2,67				5,34	1,00
Koksaske over trekkull	81	0,81	3,00	2,43	25	0,25	5,00	56	0,56	1,68				9,13	1,71
Grus	162	1,62	2,50	4,05							162	1,62	8,10	12,15	2,28
Trekkull	53	0,53	3,00	1,59	53	0,53	10,60							12,19	2,28
Grus over trekkull	124	1,24	2,50	3,10	25	0,25	5,00				99	0,99	4,95	13,05	2,44
Stein over trekkull	122	1,22	2,50	3,05	25	0,25	5,00				97	0,97	5,82	13,87	2,60
Stein	178	1,78	2,50	4,45							178	1,78	10,68	15,13	2,83

e) Steinbrulegging.

T a b e l l 6.

Frostmengde 25 000 h ° C. Steindekke 16 cm. Stein og sand (fund.) 30 cm. $\Sigma \left(\frac{q_0}{\gamma_0} \cdot \frac{\delta_0^2}{2} \right) = 1037$ h ° C.

Utskiftings-materiale	Graving i trau				Ifyllingsmateriale								Som kr./m²	For-holds-tall	
	Dybde i cm	m³/m²	Pris kr./m³	Kostnad kr./m²	Trekkull			Koksaske			Grus eller stein				
					Tykkelse cm	m³/m²	kr./m²	Tykkelse cm	m³/m²	kr./m²	Tykkelse cm	m³/m²	kr./m²		
Koksaske	71	0,71	3,00	2,13				71	0,71	2,13				4,26	1,00
Koksaske over trekkull	63	0,63	3,00	1,89	25	0,25	5,00	38	0,38	1,14				8,03	1,89
Grus	139	1,39	2,50	3,48							139	1,39	6,95	10,43	2,45
Trekkull	46	0,46	3,00	1,38	46	0,46	9,20							10,58	2,48
Grus over trekkull	97	0,97	3,00	2,91	25	0,25	5,00				72	0,72	3,60	11,51	2,70
Stein over trekkull	97	0,97	3,00	2,91	25	0,25	5,00				72	0,72	4,32	12,23	2,87
Stein	157	1,57	2,50	3,93							157	1,57	9,42	13,35	3,13

Også i dette tilfelle er en utskifting med trekull over myr det gunstigste. For øvrig viser det seg også her på samme måte som ved jernbanaprofilene, at utskiftinger med myr som bunnlag er vesentlig gunstigere enn andre metoder og følgelig bør brukes over alt hvor dertil anledning. Hvor ikke trekull er tilgjengelig til rimelig pris, kommer grus eller stein over myr som den gunstigste form for utskifting. Som en ser, stiller disse metoder seg økonomisk temmelig likt ved de forutsatte priser.

For de i det følgende behandlede *faste dekker*, som hovedsakelig blir brukt i byene, er regnet noe høyere priser for materialene, nemlig for:

Grus	kr. 5,00	pr. m ³
Stein	6,00	„ „
Trekull	20,00	„ „
Koksaske (byer, tillegg til transport)	3,00	„ „

Etter disse beregningsresultater skulle altså *koksaske* (eller *kullaske*) ved alle former av dekker stille seg billigst. Det skriver seg fra at dette materialet har ganske gode isolerende egenskaper, og at det kan forutsettes som avfallsstoff å stille seg meget billig i anskaffelse. En må naturligvis sørge for at stoffet ved renovasjonen ikke blir blandet sammen med andre stoffer, og at det helst ble kjørt direkte til forbruksstedet eller i alle fall samlet i særskilte opplag.

Imidlertid har aske noe kapillaritet (etter målinger ved Høgskolen 38—44 cm), og spørsmålet blir om dette kan sette ned stoffets anvendelighet. Dette er ikke sannsynlig. Om fuktighetsgraden i materialet øker ved oppsuget grunnvann, vil dette ha den virkning at teleybden blir noe mindre p. g. a. den kuldemengde som bindes ved frysingen av den større fuktighet. Hvor meget kunne naturligvis undersøkes ved en beregning eventuelt på grunnlag av måling av fuktighetsgraden ved kapillær metting, men en slik har det dessverre ikke vært høve til å utføre nå. Den ismengde som danner seg over den nye telegrense som følge av materialets kapillaritet, er under disse forhold antagelig ikke så stor at den får avgjørende praktisk betydning. Skulle dette ikke være tilfelle, må det antas at skadelig isdanning effektivt må kunne unngås ved å øke utskiftingsdybden så mye at det svarer til den kapillære stigehøyde minus den løfting av telegrensen som frysingen av den økede fuktighet bevirker.

Endelig har en naturligvis den utvei å senke utskiftingstrauets bunn i forhold til den i tabellene beregnede beliggenhet så mye som svarer til den kapillære stigehøyde. Regnes denne til 44 cm, vil herved med de forutsatte priser fås et tillegg i kostnaden av rundt 2 kr./m² for asfaltdekke, trebrulegging og steinbrulegging og ca. 2,40 kr./m² ved betongdekke. Men også under denne forutsetning stiller koksaske (kullaske eller slagg) seg vesentlig billigere enn de andre materialer.

Et annet spørsmål som turde være viktigere, er om aske inneholder svovel på en slik måte at det (f. eks. ved damningen av svovelsyre) kan virke skadelig på de overliggende dekker eller deres fundamenter. Dette måtte kunne gjøres til gjenstand for en særskilt (kjemisk) undersøking.

Ved bruken av aske (slagg) til utskifting ved faste dekker måtte naturligvis materialet omhyggelig valses inn i trauet, helst i to lag, for å få den tilstrekkelige fasthet og for å hindre ettersetninger. Muligens ville det være fordelaktig at valsingen skjedde med samtidig kraftig gjennomvæting av materialet. Istedentfor valsing kunne det også være tale om vibrering. Ved *betongdekke* er det for øvrig et spørsmål om en ikke måtte være forberedt på å la trafikken gå en tid på et midlertidig dekke, f. eks. et grus- eller steinlag, før dekket ble lagt på. Dette kunne da tjene som fundament for det endelige dekke.

Som nest gunstigste utskiftingsform i økonomisk henseende kommer ved alle faste dekker en *kombinasjon av trekull og aske*. En slik kombinasjon måtte da komme i betrakning hvor det var nødvendig å drøye på asken. Ellers ville den jo ikke være berettiget, når aske alene er billigere.

I rekkefølge kommer dernest *grus* og *trekull*, brukt hver for seg alene, som de billigste materialer. I det store og hele stiller disse materialer med de forutsatte priser seg temmelig likt i økonomisk henseende. Ved trebrulegging står de helt likt, ved asfaltdekke og steinbrulegging er grus litt billigere, ved betongdekke trekull. En vil vel i alle disse tilfelle velge grus, da dette materiale har den største trykkfasthet.

De øvrige former for utskifting (stein alene, grus og stein sammen med trekull) viser seg å stille seg så meget dyrere at de ikke kan komme i betraktnsing ved de priser som det her er gått ut fra.

Ser en nå hen til den *innflytelse som de forskjellige slags dekker over på utskiftingens kostnad*, så er den ikke ubetydelig. For utskiftingsmaterialet grus er *skilnaden* i kostnad ved steinbrulegging og betongdekke således kr. 3,37 pr. m² som utskiftingen faller dyrere ved betongdekke. I tilfelle hvor utskifting er nødvendig, kan disse forhold få *innflytelse* ved valg av dekke, idet utskiftingens kostnad kommer inn som et integrerende ledd i den økonomiske vurdering mellom dekkene.

Med omsyn til den samlede utgift ved utskiftingen er det klart at gatens eller veiens brede blir en vesentlig faktor, idet kostnaden pr. strekkmeter blir proporsjonal med bredden, når en går ut fra prisen pr. m² som enhet.

Dette kan få betydning ved *valget mellom en utskifting eller en djupdrenering*. Etter hvert som bredden av veien eller gaten øker, vil en djupdrenering komme mer og mer i forgrunnen som den billigste ordning, og det blir derfor nødvendig å ha dette for øye ved valget mellom metodene. Ved brede

gater er det sannsynlig at djupdreneringen i de fleste tilfelle er overlegen i økonomisk henseende, dvs. når gaten eller veien ligger slik at senkingen av grunnvassmålet under telegrensen svarende til den kapillære stigehøyde i undergrunnen er mulig.

En særskilt sak er spørsmålet om *dreneringen av selve utskiftingstrauet*. Det har ved jernbaneanleggene tidligere vært lagt stor vekt på at denne utføres så omhyggelig som mulig, idet en har erfaring for at et godt avløp av fritt vann, f. eks. i fjellskjæringers bunn, er en betingelse for at telehiving ikke opptrer. På den annen side er det på det rene at en høy fuktighetsgrad i utskiftingsmaterialet gir en mindre tedybde, og disse hensyn synes derfor, i alle fall til en viss grad, å være stridende.

Jeg har alltid vært av den oppfatning at drenering av en utskifting er nødvendig, for at ikke tilsigende fritt vann skal få anledning til å danne islag. I tilfelle av myr som bunnlag bør den dog ligge over myrlaget, for at dette skal holde seg så fuktig som mulig. Imidlertid er spørsmålet ikke helt klart, og det synes derfor å være grunner for at det tas opp til spesiell undersøking ved utlegging av provingsfelter med flere utføringsformer (*uten* drenering og *med* drenering og med forskjellig beliggenhet) og med observasjon av de for tilfellet avgjørende faktorer. Det synes rimelig at også disse nye undersøkelser gjøres ved Norges tekniske høgskole, hvor en nå har de nødvendige apparater og installasjoner og et personale som er innarbeidet i spørsmålet.

FORPLEINING M. V. AV ARBEIDERNE UNDER ROGALAND VEIVESENS EKSTRAORDINÆRE VEIARBEIDER SOMMEREN 1941

Ved de store ekstraordinære veiarbeider som skal utføres i Rogaland fylke sommeren 1941 er det nødvendig at veivesenet sørger for forsyning av levnetsmidler m. v. til arbeidsstyrken. Til å ordne med proviantering og forpleining er ved anleggene ansatt som intendant kaptein I. Ørberg, som har utarbeidet nedenstående plan for forpleiningen.

På grunn av de forholdsvis store avstander fra arbeidsstedene til nærmeste landhandlerier, og i betrakning av at heller ingen av de landhandlerier det kunde bli tale om er beregnet på å kunne klare noen vesentlig større omsetning av varer enn den normale, har man funnet å burde basere forpleiningen i det vesentlige på leveranser fra Stavanger by.

Forpleiningen er i korthet ordnet slik:

Rasjonerte varer.

Intendanten har gjennom Rogaland Fylkesforsyningssnemnd utvirket at Forsyningssdepartementet har godkjent en ordning hvoretter Stavanger forsyningssnemnd skal utstede forskuddsanvisninger på rasjonerte varer til forpleiningsstyrken.

På grunnlag av dette har firmaet Ingvald Haaland påtatt seg å leverere varer som sukker og kaffe m. v.

Brød leveres av Grænsens Dampbakeri, Stavanger. Arbeidernes *rasjoneringskort* vil bli oppbevart ved proviantmagasinet som foretar oppgjør av merker med forsyningsnevnden.

Ikke rasjonerte varer.

Middag. På grunn av forholdene må middagene vesentlig bestå av *fisk* og *fiskeprodukter*.

Hva *kjøtt* angår, er det til Forsyningssdepartementet innsendt søknad om å bli tildelt 5 tonn, beregnet så noenlunde etter en kjøttmiddag pr. uke. Forsyningssdepartementet har imidlertid 5. mai d. å. opplyst at anlegget foreløpig bare kan få tildelt 800 kg salt flesk samt 159 tonner salt sauekjøtt. Ferskt kjøtt vil en få etter den kvote anlegget tilkommer av de kjøtt-tilførsler som finner sted.

Fisk og fiskeprodukter.

Det er truffet avtale med firmaet Johan Stangeland, Stavanger, om levering av fisk.

Fiskemiddagene vil en søke variert med etternevnte fiskesorter og med de kvanta pr. mann pr. middag som er anført:

Fersk fisk med hode og innmat	550 g
Fersk fisk uten hode og innmat	400 »
Fersk sild	450 »
Spekesild	200 »
Fersk kveite eller makrell	400 »
Fiskefilet	300 »
Fiskeboller, fiskepudding	300 »
Hermetiske fiskeboller	½ boks
Salt fisk	450 g
Klippfisk	300 »

Til middag brukes:

Fiskesuppe, havresuppe, risengrynsuppe, erte-suppe, tomatsuppe, råbarbrasuppe eller -grøt, saftsuppe, grønnsaksuppe, — alt etter det som til enhver tid kan skaffes.

(Fortsettes side 76.)

REGISTRERTE MOTORKJØRETØYER

I NORGE PR. 31. DESEMBER 1940

REGISTRERTE MOTORKJØRETØYER

I NORGE PR. 31. DESEMBER 1940 (Fortsatt)

¹ Herav 1 elektrisk. ² Herav 1 lysgass. ³ Herav 8 oljedrevne. ⁴ Herav 3 elektriske. ⁵ Herav 11 elektriske og 2 lysgassbusser). ¹¹ Herav 1 oljedrevne. ¹² Elektriske. ¹³ Herav 1 trekulldrevne.

Sammel- d

Rutebiler for personer.....	2 093	Drosjebiler og andre biler for off. personbefordring	3 936								
—,— for last	332	Alm. personbiler	48 782								
—,— kombinerte.....	583	Alm. lastebiler	29 608								
	3 888	Overføres	85 396								
				Overført	85 396						
						Overført	87 767				
								Alm. kombinerte biler	2 043	Motorsykler	14 706
								Brannbiler, sykebiler og motortraller	328	Tilhengere	4 521
								Sum automobiler	87 767	Hovedsum	106 994

29 Sum: oljedrevne motorvogner 325, ved- og trekulldrevn

(Fortsatt fra side 71.)

Til kjøttmiddagene beregnes pr. mann:

Ferskt kjøtt	400 g
Eller salt kjøtt	320 »
og salt flesk	60 »

Det søkes skaffet til veie mest mulig av friske grønnsaker.

Poteter leveres også gjennom firmaet Johan Stangeland.

Melk.

Der er beregnet inntil 1 liter nysilt melk pr. mann pr. dag.

Til styrken i Hundalen leveres melken fra Byrkjedal meieri.

Til styrken ved Rauåvatnet søkes melken bragt tilveie fra gården Solheim, Tjørhom og eventuelt Amla. Skulle det vise seg at en fra disse gårdene ikke får det tilstrekkelige kvantum, vil melken bli levert fra Helleland meieri, eventuelt fra Byrkjedal meieri.

Av varer som ellers er nødvendige til forpleiningen og som kan skaffes, vil proviantmagasinet til enhver tid søke å ha nødvendig beholdning.

Transport m. v.

Provianten fra Stavanger vil bli sendt med Høgsfjord Rutelags båter til Dirdal, hvor den vil bli hentet med veivesenets biler.

Middagsmaten vil i Stavanger i alminnelighet bli pakket særskilt for styrkene i Hundalen og ved Rauåvatnet.

Tørrprovianten derimot vil i alminnelighet bli tatt samlet til proviantmagasinet på Solheim og fordelt derfra.

Det regnskapsmessige oppgjør.

Alle matvarer til anlegget vil bli veiet og kontrollert ved mottagelsen, og fakturaene vil deretter med intendantens attestasjon for riktig mottagelse bli sendt anleggskontoret til utbetaling direkte til vedkommende firmaer.

For arbeidsstyrken fører proviantmagasinet kartotek som til enhver tid viser hva hver mann skylder for utlevert proviant.

Til hver lønningsdag sender proviantmagasinet oppgaver til lønningskontoret over de beløp hver mann skal trekkes for. Oppgavene sendes in duplo og med treksedler til å anbringe i lønnskonvoluttene.

Ved.

Med gårdbrukere i Øvre Sirdal er truffet avtale om levering av tilsammen 91 favner hjerkeved. Veden er i løpet av mai bragt fram til kjørevei, hvor den vil bli hentet av veivesenet.

Petroleum.

Gjennom Stavanger Forsyningsnemnd er det sendt inn søknad om å bli tildelt 800 liter petroleum, beregnet til belysning i tiden fra midten av august til anleggsarbeidet er slutt.

Forsyningsdepartementet har i den anledning i skrivelse av 7 mai d. å. svart at man ikke kan ta standpunkt til søknaden på det nåværende tidspunkt, og forutsetter at man kommer tilbake til saken når spørsmålet er mer aktuelt.

Ny forestilling i sakens anledning vil derfor bli sendt inn senere på sommeren.

VEIVISERNES PLASERING

Veiviser må søkes oppstilt slik at:

1. Påskriften på fløyene blir godt synlig og lett å lese for alle de trafikanter som har behov for orientering. Stilles veiviserfløyen noe skrått, må forkortningen av påskriften ikke derved bli så sterk at skiltet ikke forholdsvis lett lar seg lese. Det må draes omsorg for at veiskiltene er lett synlige også om vinteren når snøen ligger høy.

2. Veiviseren må ikke hindre ferdelsen og veiviserfløyene må ikke komme i konflikt med kjøretøyene under vanlig kjøring.

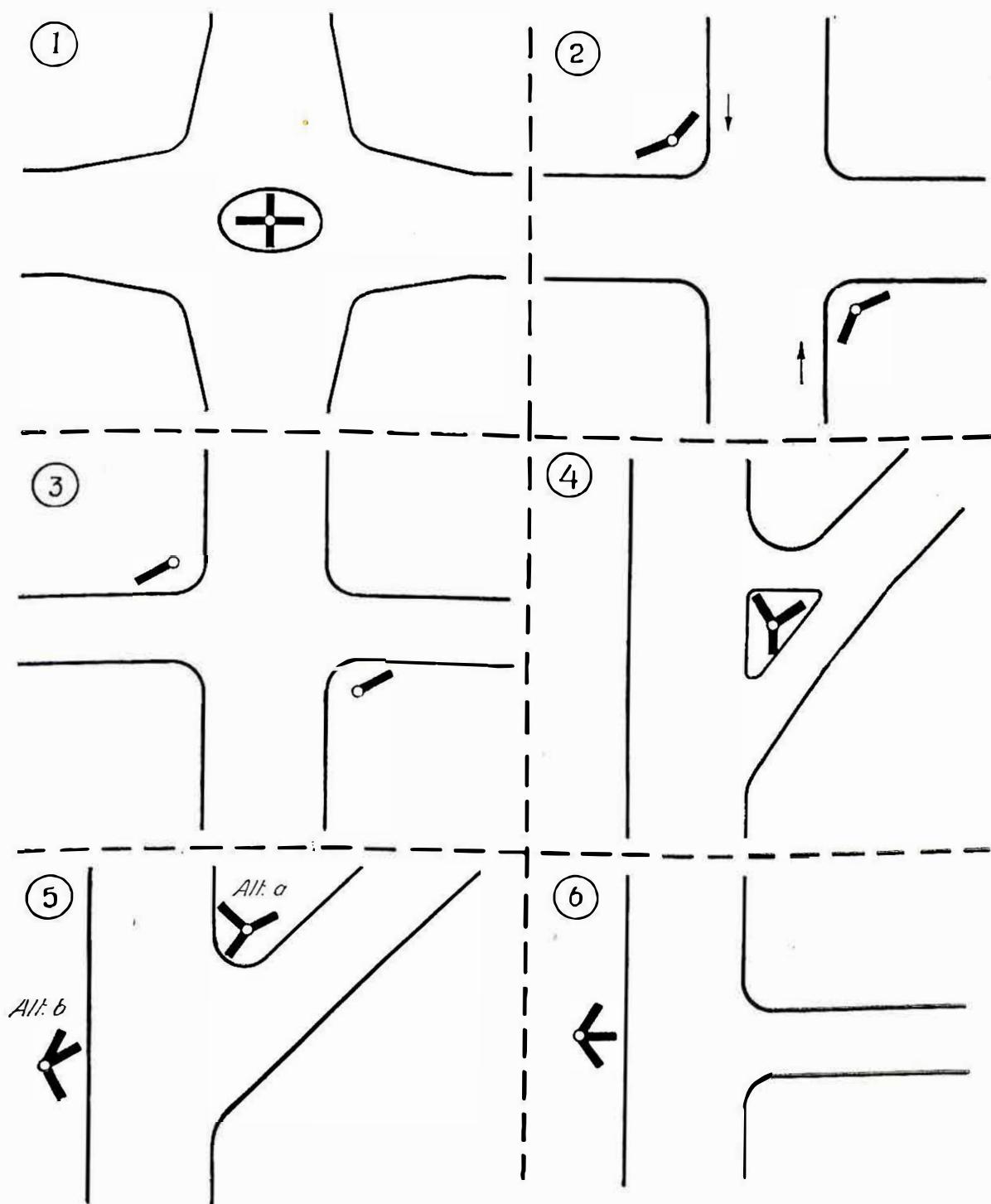
De i skissene angitte plaseringsmåter er å oppfatte som generelle retningslinjer som er angitt for å oppnå en hensiktsmessig og mest mulig ensartet ordning. De bør ikke fravikes uten i tilfelle hvor en annen plasering på grunn av forholdene må ansees som ubetinget bedre.

Ad skisse 1. Hvor to store veier krysser hverandre, bør veiviseren oppstilles i midten av krysset og dette gjøres så vidt rommelig at ferdelsen kan flyte lett.

Er den ene vei å regne som noe større enn den annen, kan oppbygningen i midten, som er obligatorisk hvor denne oppstillingsmåte nyttes, gis en langstrakt form, så ferdelsen på den større vei får best plass. Er den ene veiviserfløy særlig lang, kan om fornødent veiviserstolpen settes noe eksentrisk. Oppbygningen i midten må strekke seg utenfor veiviserfløyene. Den gjøres mest mulig synlig ved for eksempel at kantstenen males hvit eller på annen måte. På veiviserstolpene anbringes i alle veiretninger røde refleksglass i 1 m høyde over kjørebanen.

Når denne oppstillingsmåte anvendes, må krysset være så rommelig at det er to fulle kjørebaner på hver side av oppbygningen. Ved svingning skal det da ikke kjøres rundt veiviseren. Ønsker man imidlertid å regulere ferdelsen slik, må retningspiller (Pl. 2 i Forordning av 2. mai 1941 vedrørende varselsskilter m. v.) settes opp samt skilt med påskrift *Kør til høyre* for den eller de ferdelsretninger som skal forholde seg slik. Skal det anordnes hel rundkjøring

Normal plassering av veivisere

Veidirektørkontoret, juni 1941

omkring en sentral veiviser, må dette kunngjøres ved retningspiler for alle ferdelsretninger som kommer inn eller ved piler på en trommel etter svensk mønster.

Ad skisse 2. Denne oppstillingsmåte anvendes hvor to større veier krysser hverandre, men hvor det ikke er anledning til, eller ikke ansees påkrevd, å anbringe veiviseren i midten av krysset.

Ad skisse 3. Denne oppstillingsmåte anvendes hvor en mindre vei slutter inn til eller krysser en større vei og hvor det ikke ansees påkrevd at det for den større vei anbringes veiviserfløyen.

Ad skisse 4. Denne oppstillingsmåte anvendes hvor en større vei slutter inn til en annen større vei. For øvrig gjelder med fornøden tillempning det som er anført under skisse 1.

Ad skisse 5. Denne oppstillingsmåte anvendes hvor

en større vei slutter inn til en annen større vei og hvor det ikke er anledning til, eller ikke ansees påkrevd, å anbringe veiviseren i selve krysset. Hvor det er tilstrekkelig plass og god oversikt, bør alternativ a foretrekkes fremfor alternativ b.

Ad skisse 6. Denne oppstillingsmåte anvendes hvor en mindre vei slutter inn til en større vei, og hvor ferdelsen på den mindre vei antas å burde orienteres om hvor den større vei fører hen.

GASSGENERATORBILER I NORDLAND

Lofotposten har hatt en samtale med bilsakkyndig Rønning i Bodø bl. a. om anskaffelse og bruk av gassgeneratorbiler i Nordland. Herom ga hr. Rønning følgende oplysninger:

I Nordland er det hittil montert gassgeneratører antagelig på omkring 30 biler. Tallet er således ikke blitt så stort ennå, men flere søknader er kommet inn. Vi hadde regnet med å få 150 generatordrevne vogner i Nordland i denne sesongen, men det går litt smått.

De erfaringer vi har gjort med generatordriften i Nordland er meget gode. Med trekull går det svært godt og med ved går det nok også bra, men her er det særlig tørkeforholdet som det er vanskelig å få til. Vi må bygge tørkerier. Det er ikke små mengder ved som skal til.

Skal vi bruke 200 biler, som vi regner med å få i Nordland om en stund, så trenger vi omkring 15 000 favner ved pr. år, og denne skal kappes i smått og tørkes ordentlig. Til 230 vogner, som vi har satt som et foreløpig mål for Nordland, har vi regnet med å måtte ha 11 000 hektoliter ved og 5000 hektoliter kull pr. måned. Det blir med andre ord en ganske anselig industri knyttet til gassgeneratordriften av våre biler.

Nå er det nedsatt et utvalg som holder på å arbeide med disse ting, og vi er kommet godt igang. Søndre del av fylket er ganske godt organisiert. Der er produksjonen kommet op, og vi har fått både kull og ved i den utstrekning vi hittil har behøvet. Mer kommer igang etter hvert. Derimot har det vært litt vanskeligere å få driften igang i den nordlige del av fylket. Årsaken til det er at det hittil har vært påmontert få generatører her, og behovet derfor mindre. Men nå arbeides det også i den nordlige del av Nordland.

Det kjøres nå flere rutebiler med generatoren, og det går aldeles utmerket. Generatorene er tjent inn allerede. Bensinprisene er nå temmelig høie. Gendriften tilsvarer en bensinpris av 60 øre literen. Bensinen koster idag kr. 1.20 på tank og hertil kommer frakten. En vil da forstå at gendriften er meget økonomisk. Anskaffelsen av en generator koster en del, men den er fort innkjent. En ordentlig generator koster 3000 a 4000 kroner.

Nå går veivesenet inn for genbilene og interessen er økende overalt. I det lange løp vil det også lønne sig. Omsider kommer vi etter her nordpå også, og godt er det. Vi vet jo ikke hvilken dag det kan være slutt med bensinen. Det er god assuranse å innstille sig på generatordrift allerede nå.

Vi har for lengst hatt eksempler som viser hvor gode generatorene har vært å ha. På Helgeland stoppet det plutselig med bensinen, og all transport, deriblant melken, stanset. Heldigvis hadde vi etpar generatorvogner som vi kunde sette inn i transporten. Hadde vi ikke hatt det, ville det ikke ha vært mulig å få hverken melk eller andre ting inn til byene. Det kunde ha blitt katastrofalt, men generatorbilene reddet situasjonen. Vi vet derfor hvad det vil si å ha generatorbilene klare.

Men det er kolliderende interesser over alt. Som nevnt blir det ikke så lite ved som skal til for driften av generatorbilene. Men det skal også skaffes mange tusen favner ved til brensel i husholdningene. Det blir ikke lett å skaffe tilstrekkelig til å tilgodese begge disse viktige formål. Men forhåpentlig løses problemene. Brenselutvalgene har imidlertid store vanskeligheter å arbeide med.

BILENES BREMSER OG KRAVENE TIL DISSE

Ifølge «Kraftverkehrs Wirtschaft» for 14. november 1940 er lovens minimumskrav til bilenes bremser i enkelte europeiske land for tiden:

Tyske rike.	Bilens maksimale hastighet km/t	Retardasjon m/sek.	Stoppeavstand fra en hastighet av 32 km/t m
<i>Biler.</i>			
Bruksbremsen	20	1,5	26,3
	100	2,5	15,8
Over	100	3,5	11,3
<i>Håndbremsen</i>			
.....	20	1,0	39,4
	100	1,5	26,3
2- og fleraksl. <i>tithengere</i>	20	1,5	26,3
Over	20	2,5	15,8
<i>Motorsyklar</i> , begge bremser hver for seg			
		2,5	15,8
Frankrike.			
<i>Busser.</i>			
Bruksbremser	3,9	10,1	
Håndbremser	1,9	20,7	
Holland.			
Busser	4,5	8,8	
Personbiler	3,9	10,1	
U. S. A.			
<i>Personbiler.</i>			
Bruksbremsen	4,3	9,2	
Håndbremsen	2,3	17,1	
Norge.			
Hver bremse for seg ..	1,97	20	

Som det vil ses er de norske krav for tiden meget lave, og i et nå utarbeidet forslag til nye forskrifter i henhold til motorvognloven er det forutsatt en meget vesentlig forhøyelse:

Hovedbremsen (fotbremsen) skal kunne stanse vognen med full last på vanlig sommerføre og horisontal vei og med 35 km fart i timen på en lengde av:

a. Høyst 19 m (retardasjon 2,5 m/sek.²) for vogner som ikke har bremser på alle hjul.

b. Høyst 12 m (retardasjon 4 m/sek.²) for vogner med bremser på alle hjul.

Parkeringsbremsen (håndbremsen) skal kunne stanse vognen med full last på vanlig sommerføre og horisontal vei og med 35 km fart i timen på en lengde av høyst 24 m (retardasjon 2 m/sek.²).

RETTSAVGJØRELSER

Tre avgjørelser av den svenske høyesterett.

1. Den 12 desember 1937 ved 18-tiden gled en kvinne på fortauet i byen Vestlanda og brakk benet. Hun saksøkte bykommunen som pliktet å holde gatene i orden og krevet erstatning. Søksmålet ble begrunnet med at uhellet skyldes at fortauet som på grunn av snø var blitt hålket og ujevnt, ikke var blitt bestrodd. Høyesterett frifant kommunen. I domspremissene anførtes det at uhellet inntraff ved 18-tiden søndag den 12 desember 1937, og at det om dagen hadde vært snøfall med en temperatur på noe over null grader. Da mange folk hadde vært på benene, var snøen blitt trampet sammen med den følge at fortauene ble glatte. Snøfallet var holdt opp like før uhellet inntraff. Om lørdagen, da det var frost og oppholdsvar, hadde man i påvente av den livlige ferdsel den påfølgende dag latt fortauene bestro med sand. Også søndagen iverksattes sandstrøing i anledning væromslaget, — dog først etter at uhellet var inntruffet.

2. Den 9 desember 1937 mellom kl. 12 og 13 gled en kvinne på fortauet på Stortorvet i byen Nassjø. Skadelidte saksøkte bykommunen, som gatevedlikeholdet pålå, og krevde erstatning. I høyesterett ble saksøkte frifunnet. I dommens premisser er anført: Det hadde vært snøfall kvelden forut. Om morgen den dag uhellet inntraff, hadde man påbegynt sandstrøing av torvet. Imidlertid måtte man slutte med dette ved 10- eller 11-tiden, idet det etter tok til å sne. Under disse omstendigheter og under hensyntagen til det som for øvrig var opplyst i saken, kunne det ikke sees å være noen forsømmelse å legge kommunen til last.

3. Utenfor Kungsgatan 14 i Motala fant det den 30 mars 1937 ca. kl. 17 sted et sammenstøt mellom en bil og en sykkel. I Motala har tomteierne plikt til å holde gaten i orden. Syklisten saksøkte bilisten og tomfeeieren og begjært erstatning. Uhellet mentes dels å skyldes bilens kjøremåte, dels gatelegemets slette tilstand utenfor nr. 14 ved nevnte anledning. I gatelegemet fantes ujevnheter som var forårsaket ved isdannelser. Tomfeeieren mentes å ha forsømt renholdet av sin gatestump og derfor ansvarlig sammen med bilisten. Ved politietterforskning på stedet like etter uhellet ble det konstateret at det i kjørebanen utenfor nr. 14 fantes uregelmessige issvuller som var mer eller mindre nedslitt av trafikken og for største delen i gatens lengderetning. Isen var bløt og skitten. Det var mildvær. Syklisten hadde antagelig glidd på en issvull og dermed kollidert med bilen.

Høyesterett fant som de to foregående retter at sammenstøtet måtte ansees foranlediget ved forsømmelse fra tomfeeierens side med hensyn til å holde kjørebanen i orden og idømte denne erstatning sammen med bilisten.

MINDRE MEDDELELSE

GENERATORGASS LIKE SÅ GOD SOM BENZIN?

Ingeniør Torsten Källé skal etter hva «Vägen» for 3 april 1941 meddeler ha konstruert en gass-generator som er noe utenfor det vanlige. Det fremgår ikke av artikkelen hva slags brensel generatoren er beregnet for. Grunnprinsippet synes å

bestå deri at det anvendte brensel er betydelig mer fintkornet enn normalt. Derved menes å være oppnådd at generatoren kan fyres opp fra kald tilstand på 30 sekunder. Et fintmasket nett i gassuttalet hindrer at de fine brenselspartikler rives med av gassbevegelsen i brennsonen. Det fine støv som rives med avsondres fra gassen og føres på nyt til generatoren. En del ekshaustgass tilsettes generatoren hvor dens kullsyre reduseres i brennsonen til kulloksyd. Temperaturen i brennsonen senkes derved samtidig med at gassens varmeinnehold økes.

Som en alminnelig betrakning må man vel kunne gå ut fra at trykketapet i generatoren må bli betydelig øket på grunn av brenselets finkornethet, men en kan først uttale seg mer med bestemthet herom når de konstruktive detaljene og erfaringssresultatene foreligger mer utførlig.

OKSER OG KUER SOM TREKKDYR

* I forbindelse med artikkelen herom i nr. 2—1941, kan muligens ovenstående bilde fra vårt eget land være av interesse. Bilde ble tatt ifjor høst oppe i Dunderlandsdalen i nærheten av Messingeslett bru. Eieren karakteriserte øksen som et utmerket trekkdyr, mye sterkere enn noen hest han hadde hatt, men farten kunne det nok bare være så som så med.

med.

K. O.

TILLEGG TIL VEILØVEN

Arbeidsdepartementets forordning av 12. juni 1941.

§ 1. Arbeidsdepartementet kan uavhengig av betingelsene til §§ 81 og 82 i lov om veivesenet av 21. juni 1912 med senere endringer gi tillatelse til anlegg av privat vei med bruer, opplags- og barakketomter m. v. over annemanns eiendom. På samme måte kan det gis tillatelse til å benytte allerede eksisterende privat vei.

§ 2. Når det er gitt tillatelse i henhold til § 1, kan Arbeidsdepartementet samtykke i at avst  ringen gjennomf  res f  r erstatningen er fastsatt og uten frist etter skj  nnslovens § 55. Tilsvarende gjelder for skade som tiltaket kan f  re med seg.

Ekspropriasjonsskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som Arbeidsdepartementet fastsetter. Erstatningen forfaller til

betaling så snart den er endelig fastsatt. Forsømmelse i noen av disse hensender straffes med høster og kan etter Arbeidsdepartementets nærmere bestemmelser medføre at all grunn faller tilbake til de private grunneiere.

Staten innestår for at ekspropriasjonerstatningen blir betalt. Departementet kan til dekning for statens ansvar kreve at eksproprianten stiller sånn sikkerhet som departementet forlanger.

LITTERATUR

Meddelelser fra Norges Statsbaner nr. 3 — 1941. Innhold: Litt om smøreoljer, deres egen-skaper og riktige bruk. — Statsbanenes telefon-kabler. — Ny lett motorvognstype. — Skade på kulvert ved utspyling av sand fra undergrunnen. — Jernbanevogner med stoppede sæter også på III klasse. — Arbeidsstyrken ved statens jernbane-anlegg pr. 26. april 1941. — Forvarsel ved plan-overganger på de nederlandske jernbaner. — Litteraturhenvisninger til utenlandske tidsskrifter m. v. — Særtrykk.

Statens Väginstitut, Stockholm:

Rapport nr. 14. Några undersökningar av sulfitt-lut. Av Harry Arnfelt.

Rapport nr. 15. Provväg med olika pågrus vid Derome i Hallands län. Av Anders Hjelmér och Bertil Liljeqvist.

Rapport 16. Avnötningsmätningar på smågatstensbeläggningar.

*Meddelande 61. Gatstensprovvägen Sanna—
Hinsholmen. Av Anders Hjelmér.*

Dansk Vejtidsskrift nr. 3 — 1941. Innhold:
Civilingenør E. Paul Wretlind. — Snevinter paa
Bornholm 1940—41. — Vejes Kapacitet. — Ind-
flydelsesomraader for Sporveje og Jernbaner. —
Nogle Bemærkninger om Pulverasfalt. — Fra
Domstolene — Oversigt over Fordelingen af For-
skud paa Motorafgift m. v. 1940—41. — Motor-
afgifterne i Finansaaret 1940—41.

Meddelelser for Vejlaboratoriet nr. 20. Vejlaboratoriets virksomhet i tiden fra 1. april 1939 til 31. mars 1940. I kommisjon hos G. E. C. Gad, København 1941.

Vejkomiteen, Dansk Vejlaboratorium.

Foreløbige leveringsbetingelser og prøvemetoder for asfaltemulsjon. Med et tillegg vedrørende forslag til prøvemetoder for tjæreemulsjon. I kommission hos G. E. C. Gad, København 1941.

RETTELSE

I ingenør Helis foredrag om motortrafikkens innflytelse på hovedutfartsårenes utformning i «Meddelelser fra Veidirektøren» nr. 4 — 1941 er en del av 15. linje nedenfra på side 42 falt ut. Det skal stå: Antallet av kjøretøyer er altså ca. 2000 større enn på Drammensveien. I veiene videre følge varierer dog dette tversnitt atskillig.

UTGITT AV TEKNISK UKEBLAAD, OSLO

Abonnementspris: kr. 10,00 pr. år. — Annoncepris: $\frac{1}{1}$ side kr. 80,00, $\frac{1}{2}$ side kr. 40,00.

$\frac{1}{4}$ side kr. 20,00.

Ekspedisjon: Ingeniørenes Hus. Telefoner: 20093, 23465.